KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 31.8.2009
KOM(2009) 441 wersja ostateczna

2009/0121 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Umowy w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej Protokołem Wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r.
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. Niniejszym Komisja przedkłada Radzie zmieniony wniosek dotyczący decyzji w sprawie upoważnienia Wspólnoty do zawarcia umowy określającej warunki jej przystąpienia do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej Protokołem Wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r.

2. Przystąpienie Wspólnoty do konwencji jest dopuszczalne na mocy art. 38 COTIF zmienionej Protokołem Wileńskim, którego postanowienia przewidują przystąpienie regionalnych organizacji integracji gospodarczej.

3. W dniu 28 marca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji z Umawiającymi się Stronami COTIF w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie przystąpienia Wspólnoty do konwencji. W decyzji Rady uwzględniono wytyczne i instrukcje w zakresie negocjacji warunków przystąpienia Wspólnoty do COTIF.

4. Chociaż wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyjęcia warunków umowy między Wspólnotą a Międzyrządową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF) został sporządzony w 2003 r.[1], przystąpienie Wspólnoty do COTIF nie mogło nastąpić do czasu wejścia w życie Protokołu Wileńskiego, co z kolei było uzależnione od liczby ratyfikacji dokonanych przez Państwa Członkowskie OTIF. COTIF zmieniona Protokołem Wileńskim weszła w życie w lipcu 2006 r.

5. Wniosek Komisji dotyczący przystąpienia Wspólnoty do COTIF został przedłożony Radzie i Parlamentowi Europejskiemu w dniu 17 listopada 2003 r. W dniu 10 marca 2004 r. wniosek ten został pozytywnie zaopiniowany przez Parlament Europejski, który przyjął go bez poprawek w pierwszym czytaniu. Uznano jednak, iż Wspólnota powinna zwrócić się do OTIF o wyjaśnienia i zapewnienia w jednej szczególnej kwestii. Rosła świadomość faktu, że art. 3 § 2 COTIF, który miał rzekomo zapewniać zgodność systemów prawnych Wspólnoty i OTIF, w rzeczywistości nie zapewniał jej w należyty sposób. Przegląd prawny COTIF i załączników do niej potwierdził szereg rozbieżności między wspólnotowym dorobkiem prawnym a COTIF, odnoszących się zarówno do postanowień dotyczących jurysdykcji zawartych w COTIF (art. 12 i 28), jak i do postanowień określonych w niektórych załącznikach (E, F i G).

6. Państwa członkowskie zdawały sobie dobrze sprawę z tego konfliktu i w następstwie formalnej propozycji przedstawionej przez Komisję wydały oświadczenia o niestosowaniu powyższych załączników do COTIF na mocy art. 42 COTIF. Dzięki tym oświadczeniom postanowienia znajdujące się w przedmiotowych załącznikach utraciły moc obowiązującą w krajach, które złożyły takie oświadczenia. Zapobiegło to wszelkim potencjalnym konfliktom z prawodawstwem wspólnotowym w sprawach objętych tymi załącznikami, ale wywołało również automatyczny skutek w postaci utraty mocy obowiązującej przez postanowienia, które nie były sprzeczne z prawodawstwem wspólnotowym.

7. W celu ochrony systemu prawnego Wspólnoty Europejskiej Wspólnota zaproponowała dodanie do umowy odpowiednich postanowień (tzw. klauzula

[1] COM(2003) 696 z 17.11.2003 r.

rozdzielności), aby uniknąć wszelkich niezgodności prawnych między COTIF a obecnym i przyszłym wspólnotowym dorobkiem prawnym.

8. W dniu 19 kwietnia 2007 r. grupa ds. kompetencji Wspólnoty w zakresie relacji zewnętrznych składająca się z przedstawicieli różnych służb Komisji zbadała sprawy ogólne dotyczące przystąpienia Wspólnoty do COTIF. We wnioskach ze swoich prac grupa określiła, że najwłaściwsze dalsze kroki to:

   – Uzgodnienie przez Komisję i OTIF włączenia standardowej klauzuli rozdzielności do umowy w sprawie przystąpienia Wspólnoty do COTIF.

   – Podtrzymanie przez państwa członkowskie oświadczeń o niestosowaniu załączników (E, F i G) do COTIF. Zobligowanie państw członkowskich, które ratyfikowały Protokół Wileński z 1999 r., ale nie złożyły oświadczeń o niestosowaniu powyższych załączników, aby złożyły przedmiotowe oświadczenia.

   – Złożenie przez Wspólnotę oświadczeń o niestosowaniu załączników (E, F i G) do COTIF w momencie jej przystąpienia do COTIF.

   – Wycofanie powyższych oświadczeń (państw członkowskich i Wspólnoty), gdy zostaną usunięte niezgodności między dwoma systemami prawnymi.

9. Podejście to było omawiane na posiedzeniach Rady w trakcie 2007 r., co umożliwiło ponowne rozpoczęcie negocjacji z OTIF, w szczególności odnośnie do kwestii należytej klauzuli rozdzielności. Jednocześnie podjęto prace nad rozwiązaniem kwestii niezgodności prawnych między systemami prawnymi WE i OTIF. Prace te zakończono w 2008 r.

10. Podczas negocjacji między Komisją a OTIF w maju i czerwcu 2009 r. wypracowano wspólny projekt umowy, który załączono do niniejszego wniosku. Obecnie sytuacja przedstawia się następująco: COTIF ma moc obowiązującą, a Wspólnota Europejska może do niej przystąpić. Kwestie zgodności między prawodawstwem Wspólnoty Europejskiej a COTIF zostały rozstrzygnięte co do zasady, a niezbędne zmiany COTIF zostały przedłożone właściwej komisji OTIF i przez nią zatwierdzone w dniach 23, 24 i 25 czerwca 2009 r. Zmiany te wejdą w życie 12 miesięcy po zawiadomieniu o nich Państw Członkowskich OTIF.

11. Załączona umowa została zatem sporządzona z uwzględnieniem wszystkich powyższych kwestii, stanowi wypełnienie zobowiązań określonych w mandacie Rady i umożliwia Wspólnocie Europejskiej dalsze działania na rzecz realizacji jej celu polegającego na rozszerzeniu obszaru kolejowego Wspólnoty i zapewnieniu szerszych możliwości rozwoju rynku transportu kolejowego.

12. Z tych względów i zgodnie z obowiązującymi procedurami Komisja:

   – wycofuje wniosek dotyczący decyzji w sprawie upoważnienia Wspólnoty do zawarcia umowy określającej warunki jej przystąpienia do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) przyjęty w 2003 r. (COM(2003) 696 – wersja ostateczna z dnia 17 listopada 2003 r.);

   – wnosi o przyjęcie przez Radę załączonej decyzji;

– kieruje do Rady niniejszy komunikat.

2009/0121 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Umowy w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej Protokołem Wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r.
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 i art. 300 ust. 2 i 3,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[3],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozwój interoperacyjności kolei zarówno we Wspólnocie, jak i między Wspólnotą a sąsiednimi państwami, stanowi kluczowy element polityki transportowej mającej w szczególności na celu uzyskanie większej równowagi między różnymi rodzajami transportu.

(2) W obszarach objętych Konwencją o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienioną Protokołem Wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r., zwaną dalej „COTIF", Wspólnota Europejska posiada wyłączne kompetencje lub dzieli je z państwami członkowskimi.

(3) Przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do COTIF w celu wykonywania jej kompetencji jest dopuszczalne na mocy art. 38 COTIF zmienionej Protokołem Wileńskim.

(4) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty umowę z Umawiającymi się Stronami COTIF w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do COTIF.

(5) Ze względu na trwający proces dotyczący znalezienia rozwiązań dla szeregu sprzeczności między postanowieniami niektórych załączników do COTIF a prawodawstwem wspólnotowym Wspólnota Europejska, w związku z przystąpieniem

---

[2] Dz.U. C […] z […], s. […].
[3] Dz.U. C […] z […], s. […].

do COTIF, powinna złożyć oświadczenie zgodnie z art. 42 COTIF dotyczące niestosowania załączników E, F i G do COTIF,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Umowę w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej Protokołem Wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r., przyjmuje się niniejszym w imieniu Wspólnoty z zastrzeżeniem poniższych warunków:

– w momencie przystąpienia Wspólnota składa oświadczenie dotyczące wykonywania jej kompetencji,

– w momencie przystąpienia Wspólnota składa oświadczenie dotyczące niestosowania załączników E, F i G do COTIF.

2. Tekst Umowy oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 1, stanowią załączniki do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby umocowanej do podpisania Umowy celem wyrażenia zgody Wspólnoty na związanie się jej postanowieniami, złożenia związanych z nią oświadczeń oraz złożenia dokumentu zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK 1

UMOWA

W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DO KONWENCJI O MIĘDZYNARODOWYM PRZEWOZIE KOLEJAMI (COTIF) Z DNIA 9 MAJA 1980 R., ZMIENIONEJ PROTOKOŁEM WILEŃSKIM Z DNIA 3 CZERWCA 1999 R.

MIĘDZYRZĄDOWA ORGANIZACJA MIĘDZYNARODOWYCH PRZEWOZÓW KOLEJAMI

I

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

uwzględniając postanowienia Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej Protokołem Wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r., zwanej dalej „Konwencją", w szczególności art. 38 przedmiotowej Konwencji,

uwzględniając kompetencje, które przenosi na Wspólnotę Europejską Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską w niektórych obszarach objętych Konwencją,

zważywszy, że Konwencja ustanawia Międzyrządową Organizację Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF), której siedziba znajduje się w Bernie,

zważywszy, że celem przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Konwencji jest wspomaganie OTIF na drodze do osiągnięcia jej celu, jakim jest promowanie, usprawnianie i ułatwianie międzynarodowych przewozów kolejowych pod kątem zarówno technicznym, jak i prawnym,

zważywszy, że na mocy art. 3 Konwencji zobowiązania wynikające z Konwencji odnoszące się do współpracy międzynarodowej nie mają pierwszeństwa dla państw członkowskich, które są również członkami Wspólnot Europejskich lub państw będących stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przed ich zobowiązaniami jako członków Wspólnot Europejskich lub państw będących stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

zważywszy, że dla tych części Konwencji, które wchodzą w zakres Wspólnoty Europejskiej, niezbędna jest klauzula rozdzielności w celu wskazania, że we wzajemnych stosunkach państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej nie mogą się powoływać na prawa i obowiązki wynikające z Konwencji ani stosować tych praw i obowiązków,

zważywszy, że Konwencję stosuje się w pełni wobec Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich z jednej strony oraz pozostałych Stron Konwencji z drugiej strony,

zważywszy, że przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Konwencji wymaga ustanowienia jasnych zasad odnośnie do stosowania postanowień Konwencji do Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich,

zważywszy, że warunki przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Konwencji muszą pozwalać Wspólnocie na wykonywanie w ramach Konwencji kompetencji przyznanych jej przez państwa członkowskie,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Wspólnota Europejska niniejszym przystępuje do Konwencji na warunkach ustanowionych w niniejszej Umowie, zgodnie z art. 38 Konwencji.

Artykuł 2

Umawiające się Strony Konwencji będące państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej stosują w swoich stosunkach wzajemnych przepisy wspólnotowe, o ile przepisy wspólnotowe regulujące przedmiotowy obszar istnieją i mają zastosowanie w określonym przypadku, bez uszczerbku dla przedmiotu i celu Konwencji i jej pełnego stosowania w stosunku do pozostałych Umawiających się Stron Konwencji.

Artykuł 3

Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej Umowy postanowienia Konwencji interpretuje się w taki sposób, aby obejmowały również Wspólnotę Europejską w ramach jej kompetencji, a różne terminy używane do określania Umawiających się Stron Konwencji i ich przedstawicieli należy rozumieć odpowiednio.

Artykuł 4

Wspólnota Europejska nie wnosi wkładu do budżetu OTIF i nie uczestniczy w podejmowaniu decyzji dotyczących tego budżetu.

Artykuł 5

1. Bez uszczerbku dla wykonywania swoich praw głosu zgodnie z art. 6 Wspólnota Europejska uprawniona jest do bycia reprezentowaną i brania udziału w pracach wszystkich organów OTIF, w których którekolwiek z jej państw członkowskich uprawnione jest do bycia reprezentowanym jako Umawiająca się Strona, oraz w których mogą być podejmowane sprawy wchodzące w zakres jej kompetencji. Wspólnota Europejska nie może być członkiem Komitetu Administracyjnego. Wspólnota może zostać zaproszona do udziału w posiedzeniach tego komitetu, jeżeli komitet wyrazi życzenie skonsultowania się z nią odnośnie do wprowadzonych do porządku obrad spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

2. Wspólnotę Europejską reprezentuje Komisja Europejska. Komisja Europejska może upoważnić jedno lub kilka państw członkowskich Wspólnoty do reprezentowania jej.

Artykuł 6

1. Odnośnie do decyzji w sprawach, w których Wspólnota Europejska ma wyłączne kompetencje, Wspólnota Europejska wykonuje prawa głosu swoich państw członkowskich w ramach Konwencji.

2. Odnośnie do decyzji w sprawach, w których Wspólnota Europejska dzieli kompetencje z państwami członkowskimi, w głosowaniu uczestniczy Wspólnota Europejska albo jej państwa członkowskie.

3. Z zastrzeżeniem art. 26 § 7 Konwencji Wspólnota Europejska dysponuje liczbą głosów równą liczbie głosów jej państw członkowskich będących również Państwami Członkowskimi OTIF. Jeżeli Wspólnota Europejska uczestniczy w głosowaniu, jej państwa członkowskie nie biorą w nim udziału.

4. Wspólnota Europejska powiadamia w każdym przypadku pozostałe Umawiające się Strony Konwencji, jeśli w odniesieniu do różnych punktów porządku obrad Zgromadzenia Ogólnego i innych obradujących organów będzie wykonywać prawa głosu przewidziane w ust. 1-3 powyżej. Obowiązek ten stosuje się również, gdy decyzje są podejmowane korespondencyjnie. Takie powiadomienie należy przekazać z odpowiednim wyprzedzeniem Sekretarzowi Generalnemu OTIF celem umożliwienia jego rozesłania wraz z dokumentami dotyczącymi posiedzenia lub decyzją, która ma zostać podjęta korespondencyjnie.

Artykuł 7

Zakres kompetencji Wspólnoty jest określony ogólnie w pisemnym oświadczeniu złożonym przez Wspólnotę Europejską w momencie zawarcia niniejszej Umowy. Oświadczenie to może zostać odpowiednio zmienione w drodze powiadomienia OTIF przez Wspólnotę Europejską. Nie zastępuje ono ani w żaden sposób nie ogranicza kwestii, które mogą być objęte powiadomieniami dotyczącymi kompetencji Wspólnoty złożonymi przed podjęciem decyzji przez OTIF w drodze formalnego głosowania lub w inny sposób.

Artykuł 8

Tytuł V Konwencji ma zastosowanie do każdej sprawy spornej między Umawiającymi się Stronami niniejszej Umowy w sprawie przystąpienia wynikłej z interpretacji, stosowania lub wykonania niniejszej Umowy, w tym w odniesieniu do jej istnienia, obowiązywania i rozwiązania.

Artykuł 9

Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po jej podpisaniu przez Umawiające się Strony. W tym przypadku nie stosuje się postanowień art. 34 § 2 Konwencji.

Artykuł 10

Niniejsza Umowa pozostaje w mocy na czas nieokreślony.

Jeśli wszystkie Państwa Członkowskie OTIF będące państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej wypowiedzą Konwencję, powiadomienie o tym wypowiedzeniu, jak również o wypowiedzeniu niniejszej Umowy, uznaje się za dokonane przez Wspólnotę Europejską w momencie powiadomienia o wypowiedzeniu Konwencji przez ostatnie państwo członkowskie Wspólnoty Europejskiej na mocy art. 41 Konwencji.

Artykuł 11

Umawiające się Strony Konwencji niebędące państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, stosujące w wyniku umów międzynarodowych ze Wspólnotą Europejską odpowiednie przepisy Wspólnoty Europejskiej, mogą za zgodą depozytariusza Konwencji składać indywidualne oświadczenia odnośnie do zachowania ich praw i obowiązków na mocy ich umów ze Wspólnotą Europejską, COTIF i odpowiednich przepisów.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy, po przedstawieniu swoich pełnomocnictw uznanych za sporządzone w należytej i właściwej formie, podpisali niniejszą Umowę.

SPORZĄDZONO w […] dnia […] r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach w języku angielskim, po jednym dla OTIF i Wspólnoty Europejskiej. Tłumaczenie i dystrybucję ostatecznej wersji Umowy pozostawia się w gestii właściwych organów Umawiających się Stron.

W imieniu Międzyrządowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF)

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

ZAŁĄCZNIK 2

OŚWIADCZENIE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCE WYKONYWANIA KOMPETENCJI

W sektorze kolejowym Wspólnota Europejska dzieli wykonywanie kompetencji z państwami członkowskimi na mocy art. 70, 71, 80 ust. 1 i art. 156 Traktatu WE.

W tytule V Traktatu WE ustanawia się wspólną politykę transportową Wspólnoty Europejskiej, a w tytule XV przewiduje się udział Wspólnoty Europejskiej w ustanowieniu i rozwoju sieci transeuropejskich w obszarach transportu.

Tytuł V art. 71 Traktatu WE przewiduje w szczególności, że Wspólnota Europejska może ustanawiać:

– wspólne reguły mające zastosowanie do transportu międzynarodowego wykonywanego z lub na terytorium państwa członkowskiego lub tranzytu przez terytorium jednego lub więcej państw członkowskich;

– warunki dostępu przewoźników niemających stałej siedziby w państwie członkowskim do transportu krajowego w państwie członkowskim;

– środki pozwalające polepszyć bezpieczeństwo transportu;

– wszelkie inne potrzebne przepisy.

Odnośnie do sieci transeuropejskich tytuł XV art. 155 Traktatu WE określa bardziej szczegółowo, że Wspólnota Europejska:

– ustanawia zbiór wytycznych obejmujących cele, priorytety i ogólne kierunki działań przewidzianych w dziedzinie sieci transeuropejskich; wytyczne te wskazują projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania;

– urzeczywistnia każdy środek, który może się okazać niezbędny do zapewnienia współdziałania między sieciami, w szczególności w dziedzinie normalizacji technicznej;

– może wspierać projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, popierane przez państwa członkowskie, a wskazane w ramach wytycznych określonych w tiret pierwszym, w szczególności poprzez analizy możliwości wykonania, gwarancje kredytowe lub bonifikaty oprocentowania; Wspólnota może się również przyczyniać do finansowania, za pośrednictwem Funduszu Spójności, poszczególnych projektów w państwach członkowskich w dziedzinie infrastruktury transportu.

Na podstawie postanowień tych dwóch artykułów Wspólnota Europejska przyjęła znaczną liczbę instrumentów prawnych mających zastosowanie do transportu kolejowego.

Zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej Wspólnota Europejska ma wyłączne kompetencje w kwestiach dotyczących transportu kolejowego, w przypadku gdy Konwencja o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmieniona

Protokołem Wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r., zwana dalej „Konwencją”, lub instrumenty prawne przyjęte na jej podstawie naruszają obowiązujące przepisy wspólnotowe.

W kwestiach regulowanych Konwencją, w przypadku których Wspólnota Europejska ma kompetencje wyłączne, państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej nie posiadają kompetencji.

W przypadku gdy ani Konwencja, ani instrumenty prawne przyjęte na jej podstawie nie naruszają obowiązujących przepisów wspólnotowych, Wspólnota Europejska dzieli z państwami członkowskimi wykonywanie kompetencji w kwestiach dotyczących Konwencji.

Wykaz odpowiednich wspólnotowych aktów prawnych obowiązujących w momencie zawarcia niniejszej Umowy ujęto w dodatku. Zakres kompetencji Wspólnoty wynikający z tych aktów prawnych należy oceniać w świetle szczegółowych przepisów każdego aktu prawnego, a w szczególności tego, czy przepisy te ustanawiają wspólne reguły. Zakres kompetencji Wspólnoty podlega ciągłym zmianom. W ramach Traktatu właściwe organy mogą podejmować decyzje, które ustalają zakres kompetencji Wspólnoty Europejskiej. Wspólnota Europejska zastrzega sobie zatem prawo do dokonywania odpowiednich zmian niniejszego oświadczenia, co nie stanowi warunku koniecznego do wykonywania jej kompetencji w ramach Konwencji.

DODATEK DO ZAŁĄCZNIKA 2

WSPÓLNOTOWE AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE KWESTII REGULOWANYCH PRZEZ KONWENCJĘ

Do tej pory Wspólnota wykonywała swoje kompetencje m.in. za pomocą następujących wspólnotowych aktów prawnych:

AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE GOSPODARKI / DOSTĘPU DO RYNKU

- Rozporządzenie nr 11 dotyczące zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w związku z wykonaniem art. 79 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą (Dz.U. L 532 z 16.8.1960, s. 1121);

- Dyrektywa Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237 z 24.8.1991, s. 25);

- Dyrektywa Rady 95/18/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie wydawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 70);

- Dyrektywa 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych, (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 1);

- Dyrektywa 2001/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 26);

- Dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 29);

- Dyrektywa nr 2004/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 164-172 i Dz.U. L 220 z 21.6.2004, s. 58-60);

- Rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 14);

- Dyrektywa 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/WE w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 44).

- AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE INTEROPERACYJNOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA

– Dyrektywa Rady 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 6);

– Dyrektywa 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 1);

– Dyrektywa Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 25);

– Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44-113 i Dz.U. L 220 z 21.6.2004, s.16-39);

– Dyrektywa 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i dyrektywę 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 114-163 i Dz.U. L 220 z 21.6.2004, s. 40-57);

– Rozporządzenie (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 1-43 i Dz.U. L 220 z 21.6.2006, s. 3-14);

– Dyrektywa 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51);

– Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie (przekształcenie) (Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1);

– Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13);

– Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/110/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych (dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 62);

– Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1335/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 881/2004 ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (rozporządzenie w sprawie Agencji) (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 51).

AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE OBOWIĄZKÓW UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ

– Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) 1107/70 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1).

ZAŁĄCZNIK 3

OŚWIADCZENIE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ ZGODNIE Z ART. 42 COTIF

Do czasu usunięcia pewnych niezgodności między prawodawstwem Wspólnoty a niektórymi postanowieniami COTIF poniższe załączniki do COTIF nie są stosowane w całości przez Wspólnotę Europejską:

1. Przepisy ujednolicone o umowie użytkowania infrastruktury w międzynarodowej komunikacji kolejowej (CUI – załącznik E do Konwencji).

2. Przepisy ujednolicone o zatwierdzaniu norm technicznych oraz przyjmowaniu ujednoliconych przepisów technicznych stosowanych do urządzeń kolejowych przeznaczonych do międzynarodowego przewozu (APTU – załącznik F do Konwencji).

3. Przepisy ujednolicone o dopuszczeniu technicznym urządzeń kolejowych przeznaczonych do międzynarodowego przewozu (ATMF – załącznik G do Konwencji).

USTALENIA WEWNĘTRZNE MIĘDZY RADĄ, PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI I KOMISJĄ W SPRAWIE UDZIAŁU WSPÓLNOTY I JEJ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH W POSIEDZENIACH ODBYWAJĄCYCH SIĘ W RAMACH KONWENCJI O MIĘDZYNARODOWYM PRZEWOZIE KOLEJAMI Z 1999 R.

Pamiętając o wymogu jedności reprezentowania Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich na forum międzynarodowym zgodnie z Traktatem WE i orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, w tym również na etapie wykonywania zobowiązań międzynarodowych,

Rada, państwa członkowskie i Komisja przyjmują następujące ustalenia wewnętrzne:

1. CHARAKTER I ZAKRES

1.1. Niniejszy dokument określa ustalenia wewnętrzne między Radą, państwami członkowskimi i Komisją w sprawie przygotowań do posiedzeń odbywających się w ramach Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami z 1999 r. (zwanej dalej „Konwencją"). Niniejsze ustalenia wewnętrzne stosuje się do wszystkich posiedzeń organizowanych przez Międzyrządową Organizację Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF) w odniesieniu do stosowania Konwencji.

2. PODZIAŁ ZADAŃ NA PODSTAWIE KOMPETENCJI

2.1. W sprawach dotyczących transportu kolejowego wchodzących w zakres kompetencji państw członkowskich Prezydencja zwołuje z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego spotkania koordynacyjne delegacji państw członkowskich UE przed, w trakcie i po każdym posiedzeniu, o którym mowa w pkt 1, mające na celu wypracowanie skoordynowanych stanowisk. Prezydencja przedstawia te skoordynowane stanowiska.

2.2. Komisja przedstawia w imieniu Wspólnoty stanowiska Wspólnoty w kwestiach wchodzących w zakres kompetencji Wspólnoty, szczególnie odnośnie do:

- tytułu V art. 71 Traktatu WE,
- tytułu XV art. 155 Traktatu WE,
- wszelkich innych kwestii wchodzących w zakres kompetencji wyłącznej lub głównej Wspólnoty na mocy tytułu V lub XV Traktatu WE,
- wspólnotowych aktów prawnych dotyczących kwestii podejmowanych przez Konwencję i określonych w dodatku do załącznika 2 do umowy w sprawie przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Konwencji.

2.3. Prezydencja i Komisja uzgadniają, która z nich przedstawi wszelkie oświadczenia, które należy złożyć w imieniu Wspólnoty i państw członkowskich, w przypadkach gdy poszczególne kompetencje są ze sobą nierozerwalnie powiązane. Komisja przedstawia wspólne stanowisko, jeżeli dana sprawa

wchodzi w przeważającym stopniu w zakres kompetencji Wspólnoty, a Prezydencja przedstawia wspólne stanowisko, jeżeli dana sprawa wchodzi w przeważającym stopniu w zakres kompetencji państw członkowskich.

3. USTALANIE STANOWISK I PROCEDURA KOORDYNACJI

3.1. Wszystkie stanowiska Wspólnoty i jej państw członkowskich na posiedzeniach OTIF są należycie skoordynowane.

W kwestiach należących do ich kompetencji państwa członkowskie dążą do wypracowania skoordynowanych stanowisk. Projekty stanowisk są uprzednio przekazywane państwom członkowskim.

Wnioski Komisji dotyczące stanowisk Wspólnoty i wspólnych stanowisk Wspólnoty i państw członkowskich omawia się na posiedzeniach właściwych komitetów powołanych na mocy odpowiednich wspólnotowych dyrektyw dotyczących kolei; są to odpowiednio:

– Komitet ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych - w sprawach dotyczących załącznika RID do Konwencji; w przypadku gdy sprawy te dotyczą interoperacyjności kolei lub wspólnego podejścia do bezpieczeństwa wypracowanego w ramach dyrektywy 2004/49/WE, stanowisko, jakie ma zająć Wspólnota, należy określić we współpracy z Komitetem ds. Interoperacyjności i Bezpieczeństwa Kolei.

– Komitet ds. Rozwoju Kolei Wspólnotowych - w sprawach dotyczących załączników CIV, CIM, CUV, CUI do Konwencji oraz w sprawach systemów jednolitych przepisów opracowywanych przez OTIF;

– Komitet ds. Interoperacyjności i Bezpieczeństwa Kolei - w sprawach dotyczących załączników APTU i ATMF do Konwencji.

Na spotkaniach koordynacyjnych w miejscu obrad Komisja i państwa członkowskie dokładają wszelkich starań w celu ustalenia uzgodnionego stanowiska.

3.2. W zakresie prac dotyczących przewozów towarów niebezpiecznych Wspólnotę Europejską reprezentuje w Komisji Ekspertów RID Komisja Europejska wspierana ze względu na fachową wiedzę techniczną przez ekspertów z państw członkowskich lub Europejską Agencję Kolejową, lub w razie potrzeby Komisja Europejska upoważnia państwa członkowskie do jej reprezentowania.

3.3. Komisja powiadamia odpowiedni komitet o punktach porządku obrad każdego posiedzenia OTIF, dla których zdaniem Komisji wymagane jest złożenie oświadczeń w imieniu Wspólnoty bądź w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich.

3.4. W przypadku głosowania nad punktami porządku obrad Komisja wydaje opinię, czy w głosowaniu powinna wziąć udział Wspólnota czy poszczególne państwa członkowskie.

3.5. Decyzje w sprawie wykonywania obowiązków i w sprawie ustaleń dotyczących oświadczeń i głosowania w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad podlegającego wyłącznej kompetencji Wspólnoty zapadają na spotkaniach koordynacyjnych komitetów wymienionych w pkt 3.1.

3.6. W razie potrzeby spotkania koordynacyjne mogą się również odbywać w miejscu obrad.

4. PRZEDSTAWIANIE STANOWISKA

4.1. Jeżeli Prezydencja nie jest reprezentowana na posiedzeniach, o których mowa w pkt 1, stanowisko Wspólnoty i jej państw członkowskich osiągnięte w ramach procesu koordynacji w sprawach objętych pkt 2.1 i, w odpowiednich przypadkach, pkt 2.3, przedstawia delegat tego reprezentowanego państwa członkowskiego, które zajmuje kolejne miejsce na liście rotacji Prezydencji UE.

5. GŁOSOWANIE

5.1. Komisja wykonuje prawo głosu Wspólnoty w imieniu Wspólnoty Europejskiej na podstawie stanowisk Wspólnoty lub wspólnych stanowisk wypracowanych w drodze koordynacji w sprawach, o których mowa w pkt 2.2 i, w odpowiednich przypadkach, w pkt 2.3.

Można uzgodnić, że w przypadkach, w których Wspólnota nie jest reprezentowana przez Komisję, Prezydencja wykonuje prawo głosu Wspólnoty w tych kwestiach na podstawie wspólnych stanowisk.

5.2. Państwa członkowskie wykonują swoje prawa głosu wyłącznie w kwestiach, o których mowa w pkt 2.1 i, w odpowiednich przypadkach, w pkt 2.3 w oparciu o skoordynowane lub wspólne stanowiska osiągnięte w ramach procesu koordynacji.

6. PRZEDSTAWIANIE STANOWISKA I GŁOSOWANIE W PRZYPADKU BRAKU POROZUMIENIA

6.1. W przypadku gdy kwestie omawiane na posiedzeniach któregokolwiek z trzech komitetów wymienionych w pkt 3.1 powyżej pozostają nierozstrzygnięte, kwestie te przekazuje się bez zbędnej zwłoki do Komitetu Stałych Przedstawicieli. Jeżeli Komisja i państwa członkowskie nie osiągnęły porozumienia, państwa członkowskie i Komisja nie zajmują stanowiska ani nie głosują w sposób, który mógłby stanowić naruszenie wspólnotowego dorobku prawnego.

6.2. Decyzje, o których mowa w pkt 6.1, nie uchybiają odpowiednim kompetencjom Wspólnoty i jej państw członkowskich.